

Občasník pro 21 obcí a osad Stropnicka

VYDÁNÍ 6/ ROČNÍK II
LISTOPAD • PROSINEC 2024

Znát se navzájem s lidmi a místy.

SVÉBOHY • DOBRÁ VODA • KRČÍN • CHLUPATÁ VES • MEZILUŽÍ • KONRATICE • PASEKY • HLINOV • ŠEJBY
DLOUHÁ STROPNICE • VESCE • SVĚTVÍ • HUMENICE • RYCHNOV U NOVÝCH HRADŮ • HORNÍ STROPNICE
• VYHLÍDKY • HOJNÁ VODA • STŘEZIMĚŘICE • BEDŘICHOV • OLBRAMOV • STARÉ HUTĚ

OBSAH ČÍSLA

Pozvánky, svátky a zvonění 2
Úvodník na pozvání Petra Pitharta 3
10 miliónů korun 4 – 5
Jak jsme bránili Stropnici 6 – 7
Střípky z Domova pro seniory 8
120 let dobrovolných hasičů v Dlouhé Stropnici 8
O říjnovém dámském večeru 9
Oslavy státního svátku 28. 10. na Hojně Vodě 9
Hora v mlze 10
Různice za povodní 10
Trénujeme, závodíme 11

Povodně 2024 11
Drakiáda v Olbramově 12
Most v Dlouhé Stropnici dvacetiletý 12
Poznali jste, kde to je? / Svinenský potok 13
Sraz heligonkářů v Rychnově u Nových Hradů 13
Svoboda bez hranic 14
Pozvánka na oslavu 17. listopadu 14
Veřejný prostor 15
Pozvánka do Hostovny,
Kniha a Knihovna,
a přání do nového roku 16

ÚVODNÍK

Vážené a milé, vážení a milí,

s podzimem postupujícím k Adventu obvykle přichází zklidnění, alespoň příroda tak moudře činí. Lidé to ale často vidí jinak – termíny, uzávěrky, stres nakupování, a co se může pokazit se neřídka pokazí. Přicházejí také nepředvídatelné události, které si nikdo nepřeje – jako (v) naší obci, která přišla o nebyvalou částku odčerpanou zatím neznámo jak neznámo kým z obecních účtů. Tématu se věnujeme na stranách 4 a 5, kde v redakčním textu popisujeme celý příběh jak se udál den za dnem. Případ usilovně vyšetřuje Policie České republiky a verze způsobu jsou – v době uzávěrky Občasníku – dvě; zpronevěra a kybernetický útok. Ani jedna varianta není ve výsledku dobrá zpráva. První by znamenala zásadní prolomení důvěry v kompetentnost vedení obce a druhá, kromě otázky jestli situaci hackrovi neusnadnila lehkovážnost disponenta či disponentů, přikládá polínko pod nedůvěru ke světu, který dovolí, aby byla okradena malá obec o peníze, za které její obyvatelé měli svítit, dostat práci či se prostě bavit.

Vždyť důvěra je základem našeho vztahu ke světu i sobě navzájem. Když ráno nastupuji do autobusu, důvěřuji, že řidič má řádné oprávnění k řízení vozidla a nežádám necht' se mi jím prokáže výměnou za zakoupenou jízdenku. Pokud si chci vzít hypotéku, udělat názor na volby v Gruzii nebo vybrat maso na guláš, obrátím se na finančního poradce, politoložku respektive řezníka. Jinými slovy, důvěřuji odborníkům znalým dané věci. A vedení obce, které má na svých bedrech záležitosti našeho dennodenního žití, není výjimkou, i tady je důvěra ve schopnosti a férové zacházení základem dobrých vztahů.

V čísle Občasníku pro 21 obcí a osad Stropnicka, které právě s důvěrou otvíráte, je nám hostem z nejvzácnějších Petr Pithart, disident událostí kolem o kterém se Koželuha jiné do lesa,

V neposlední a na jeho tisk

řadě vězte, že si v redakci vážíme důvěry vás, čtenářů, kterou projevujete tím, že Občasník čtete laskavě přispíváte. Bez vás a vaší podpory by tento list ani nevznikal, ani neměl smysl.

Milí sousedé a milé sousedky, povzbudivé čtení vám za celou redakci přeje
Klára Matoušková
Hojná Voda

Sobota 2. 11. od 14 hod. | Dobrá Voda Domov seniorů
Společné podzimní tvoření – všichni jsou vítáni

Sobota 2. 11. od 18 hod. | Hojná Voda 111
Kronika obecné školy v Horní Stropnici
přednáška a promítání, Petr Hudičák Ateliér Seidel

Sobota 9. 11. od 18 hod. | Hojná Voda 111
Jan Štifter, autorské čtení

Neděle 10. 11. od 9 hodin sraz U lípy nad Hojnou Vodou
Veřejná brigáda na klučení běžkařských tras.
Náradí sebou: motorové pily, nůžky, ruční
pilky aj. pořádá Sportklub Hojná Voda.

Středa 13. 11. 17:30 hod. |
Horní Stropnice SPORTOVNÍ HALA (!)
XIV. veřejné zasedání zastupitelstva obce

Sobota 16. 11. 17 – 20 hod. | Hojná Voda 111
Za zaniklou kulturní krajinou
Novohradských hor. Michal Bureš. Více na
FB spolku Hojná 111 a www.krajinanovohradska.cz.

Neděle 17. 11. Oslava svátku 17. listopadu.
Od 13 hodin Hojná Voda 111
Od 17 hodin Horní Stropnice náves (více na str. 16)

Pátek a sobota 29. a 30. 11. od 17 resp. 9 hod. | HV 111
Adventní věnce a svíce
Přihlášky na katerina@hojna111.cz

Sobota 30. 11. od 16 hod. | Hojná Voda dolní náves
Rozsvěcení vánočního stroměčku

Neděle 1. 12. | Horní Stropnice náves
Rozsvěcení vánočního stroměčku

Pátek 6. 12. | Horní Stropnice

Čerti pro děti

a odložený **Lampionový průvod.**

Více v obecních vývěškách a FB Komise pro mládež
a kulturu.

Sobota 14. 12. od 9 hod. |
Horní Stropnice náves
Adventní sousedské trhy

Sobota 14. 12. | Hojná Voda 111
Workshop: Vánoční přání
a ozdoby. Více v obecních
vývěškách a FB spolku Hojná 111.

Sobota 21. 12. | Hojná Voda 111

Vánoční tiskařská dílna

Více v obecních vývěškách a FB spolku Hojná 111.

30. 12. po setmění, po 17. hod. | louka nad Hojnou Vodou

Tradiční finské svíce

Více na www.hojna-voda.eu

PRAVIDELNÉ ZVONĚNÍ
vždy v neděli dopoledne
v 10 hodin:

3., 10., 17. a 24. listopadu
1., 8., 15., a 22. a 29. prosince

SVÁTEČNÍ ZVONĚNÍ

Čtvrtek 31. 10. v 16:42 hodin
Předvečer svátku Všech svatých;
Halloween;
Samhain, začíná keltský nový rok.

Sobota 2. 11. v 16:42 hodin
Slavnost Všech svatých, tzv.
Dušičky.

Sobota 21. 12. 10:19 hodin
Slunovrat;
slunce dosáhne v uvedené
dobu obratníku Kozoroha
a začíná svou pouť zpět
k rovníku.

Úterý 24. 12. v 16:09 hodin
Se západem Slunce a vychází první štedrovečerní hvězda
a začínají vánoční svátky.

Středa 25. 12. v 7:52 hodin

Vychází slunce a připomínáme si narození Ježíše Krista.
Začíná také první den svátku Chanuka
(zasvěcení), židovského Svátku světél.

Čtvrtek 26. 12. v 7:52 hodin

S východem slunce začíná 2. svátek vánoční
a připomínáme svátek sv. Štěpána.

Úterý 31. 12. ve 24:00 hodin

Rozloučíme se s rokem 2024.

Středa 1. 1. v 10:00 hodin

Privítáme nový rok 2025.

Pondělí 6. 1. 2025 v 16:09 hodin

V době západu slunce na svátek Tří králů ukončíme
vánoční čas.

Vázení Občasníci a vůbec Novohorští,

znám vaše lesy a hory jen z druhé ruky už dlouhá desetiletí. Ta ruka však stojí za to: patří mému milovanému spisovateli a příteli Josefu Kroutvorovi, pomalému poutníkovi a mysliteli, jehož skvostné texty jsem kdysi pomáhal dostat tam, kde jediné mohly vyjít. Za hranice, u kterých vy žijete. Jak to bylo absurdní: tak nevinné, láskyplné texty o lidech a o krajině ještě nevinnější, ztrápené, opuštěné krajiny nemohly vyjít u nás jen proto, že se autor, který věru nevypadá na kontrarevolucionáře, komusi znelíbil. No a teď už čtu i Občasník. A snad se tam k Vám s pomocí hodných lidí prý i podívám: moje nohy by to už nedokázaly.

Když jsem byl malý, nedospělý (tak do třicítiky?) a hloupý (ještě o něco déle), lákaly mne výšky a vrcholy, a tak jsem je skoro všechny u nás slezl. Přes padesát let jsme se ženou, dětmi a vnuky jezdili hlavně na Šumavu. Známe ji jako své ošlapané boty. Na Novohradské hory nám nezbylo, pořád jsem je odkládal – jsou přece tak nízké, to svedu, kdy se mi zamane... Když už jsem teď už starý a snad i trochu moudřejší, pochopil jsem, že na horách jsou nejzajímavější lidé, kteří na nich, u nich a pod nimi žijí. Na vrcholy že se škrábou turisté a nemají je tam rádi, protože je jich tam moc. Na horách žijí lidé, kteří zvolili těžší, riskantnější a náročnější život. Nebo před ním neutekli.

Z toho by jaksi logicky plynulo, že nejraději se mají lidé pod horami nebo jen na nízkých horách. Snažím se vyčíst z Kroutvora a z vašeho Občasníku, jak je tomu u vás. Měli by tam být lidé s nejzajímavějšími životy a snad i k sobě nejhodnější. Protože si nejenom můžete, ale musíte pomáhat. Protože jste si zvolili život bez pohodlí, takový, ve kterém se nelze obejít bez sousedů. To my bydlíme v domech, ve kterých souseda z domu potkám třeba jen jednou za rok, náhodou. On z domu vyjíždí podzemní garáží, já vycházím z vchodu na ulici... Kde se máme potkat? Vím, že to s tím vašim sousedem a s jeho ochotou pomoci nemusí vždycky dobře dopadat, ale může. U nás skoro nemůže, protože my se ani nepotkáme.

Vím ale ze svého šestnáctiletého senátorského působení na českomoravské vrchovině, že lidé dnes touží po komunitním, společenském životě. Čím dál tím víc po něm touží. A někde se mu už skvěle daří a jinde nic - mrtvá ves.

Těch pětatřicet let, co je od převratu za námi, ty já nebudu v příštích dnech oslavovat. Bylo toho hodně, co se prošívalo. Ale nejen politici, i voliči prošívali. Píši teď s kolegy nemilosrdně kritickou knihu "České průšvihy 1989 – 2024". Nejen o průšvících tamtěch, ale i o průšvících našich. Jinak nemá cenu vzpomínat. Vyjde ta kniha snad ještě před "celostátními oslavami", které já nesnáším. Vyročí jsou přece od toho, abychom se podívali na minulost ještě ostřejšími brejlemi než minule. Komu čest, tomu čest, ale komu hanba, ať jí má.

Listuji Občasníkem a říkám si: Jak asi budete vzpomínat vy? Vůbec nijak? Nadávat? To snad není možné! Co jste vy tam všude udělali práce!? Vy, a ne stát! Snad nejtěžší za těch pětatřicet let

bylo narovnávat lidské vztahy na hranicích, hlavně na těch česko-německých a česko-rakouských. Tomu jsem se jako předseda vlády a pak předseda a místopředseda Senátu věnoval nejvíce: pořád jsem byl více někde na hranicích, snad víc než ve vnitrozemí. Ale co já vám o tom mám vyprávět! Vy tam žijete a víte o tom nejlíp. Mnoho věcí se u nás dosud hodně nedaří, ale poměry na hranicích jsou nejlepší, jaké kdy vůbec byly. Také vaší zásluhou. To přece v celkové bilanci úspěchů a neúspěchů za pětatřicet let musíte snad uznat. Že lidé ve vašich horách už nejsou psohlavci nebo hraničáři či pohraničníci, ale sousedé. Také s těmi za hraniční čarou, která už je jen pomyslem, nikoli železnou oponou.

V naší zemi je hlad po komunitním životě. To ale chce pár nadšenců, kteří probudí ulici, obec. Takový život se nedá zařídit zvenčí, tím méně z Prahy. Takoví, myslím si, u vás jsou. Právě proto, že žijete v horách či pod nimi. Že žijete těžší životy, protože je žijete ve vyprázdněné krajině, a to z vlastní vůle.

Krajina a lidská sídla na našich hranicích se uzdravují nejpomaleji. A u vás snad ještě pomaleji než kde jinde. Čtu si o tom ve vašem Občasníku a mám jen slova obdivu, uznání a poděkování. A cítím, věřte mi, i závist. Přejícnou závist.

Kdybych měl k dispozici ještě jeden život, začal bych slézáním těch vašich dlouhých, táhlých kopců a putováním po krajině bez hotelů tam u vás. Vzal bych si jako průvodce váš Občasník. A Pepíkovy "Lesní glosy". Abych věděl, co tady kdy bylo, když tu ještě žili vaši předchůdci obou jazyků, co se spravilo a kdo u toho byl. A co ještě zbývá postavit nebo alespoň už jen nějak připomenout.

To je to dnes pro mne v životě nejdůležitější: jít minulým časům naproti v naději, že porozumíme tomu, co bude. Protože minulost je to, co bude. Zdá se to jako nonsens. Ale když o tom někde sami a v tichu přemýšlíme, třeba k večeru u kostela v Klení, vyjeví se to jako samozřejmost. Ne že se jako dějiny pořád opakují, to je blábol, ale že neznámá, nepoznaná minulost je v nás jako bezradnost tápajících slepců po tom, co přichází, máchání rukama... Ale my se v té

bezradnosti z nevědomosti o minulých časech ztrácíme, šátráme po pomyslech a – padáme. Když nevíme, co a jak bylo.

A nakonec Občasník, který jste mi poslali: ty místní noviny jsou dělané postaru jednoduše, elegantně. A hlavně čtivě. Z nich člověk hned pozná, jací lidé je dělají. A jak vidno, jde to i bez reklam!

Těch pětatřicet let? Příběh svobodných lidí, ano, také tápajících, ale stále přece otevřený naději. Tu jsme tenkrát neměli, a dnes ji máme.

Doc. JUDr. Petr Pithart, dr. h. c. (83)
Spisovatel, právník a politik.
V období normalizace podepsal Chartu 77 a směl tak vykonávat jen dělnické a úřednické profese.
V letech 1990 – 1992 byl předsedou české vlády, poté předsedou nebo místopředsedou Senátu Parlamentu České republiky.

Petr Pithart s Josefem Kroutvorem

Foto: Tomáš Mazal

Z účtů obce Horní Stropnice v září zmizelo přes deset milionů Kč. Vývoj kauzy a snahu zastupitelstva o řešení situace sledujeme krok za krokem.

12. a 13. září 2024

Ze třech účtů obce Horní Stropnice bylo odčerpáno přes 10 milionů Kč.

16. září 2024

„Vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, musím vás informovat o velice závažném problému, který nás postihl.... „ V odpoledních hodinách starosta obce Horní Stropnice oznamuje zastupitelům obce, že v předchozím týdnu "neznámý pachatel odčerpал většinu našich finančních prostředků". Dále byl změněn termín příštího zasedání zastupitelstva obce na 23. 10. 2024 a starosta obce sdělil, že „Policie nezjistila v této fázi vyšetřování zanedbání ze strany zaměstnanců obecního úřadu“.

17. září 2024

Na dotazy ze zastupitelstva starosta obce doplňuje, že napadeny byly dva z pěti běžných účtů obce a účet sociálního fondu, všechny tři u Komerční banky (KB), a že zcizeno bylo 10.137.195 Kč. Dále, že disponenti k inkriminovaným účtům byli tři - starosta a dvě účetní obce, že k účtu či účtům v KB existovala karta pro jediného disponenta, starostu obce, a že účty měly jediného příkazce, který rozhodoval bez omezení, opět starostu obce. Dále oznamuje, že předchozí den jednal o situaci se členy rady (zápis z tohoto jednání nebyl zveřejněn).

19. září 2024

Na doplňující dotazy ohledně formy odčerpání, svolení k inkasu, zřízených limitů, případné reklamace transakcí, dne či dnů odčerpání, ani konkrétních preventivních kroků vedení obce nikdo z vedení obce dosud přesně neodpověděl, na některé z nich kvůli probíhajícímu trestnímu řízení.

Ve stejný den se sešla rada obce, která po sedmi resp. šesti dnech od odčerpání prostředků navrhuje rozpočtové opatření, ve kterém obec odepisuje 10.000.000 Kč a zároveň hned připisuje 5.520.000 Kč za 16 hektarů pozemků, o kterých předpokládá, že je zastupitelstvo na svém zasedání odsouhlasí k prodeji

10 miliónů korun

úvěrem nemá
poptané
konkrétní
podmínky ani

jedinému zájemci (bod 6). K projednání na zasedání zastupitelstva obce rada navrhuje také směnu pozemků s firmou Sohors spol s.r.o. Na této směně by obec podle předběžných nezávislých propočtů prodělala ve výměře a hodnotě téměř dva miliony korun.

25. září 2024

Na urgenci zastupitelů svolává starosta obce XIII. veřejné zasedání zastupitelstva obce již na středu 9. 10. 2024.

27. září 2024

Materiály k zasedání zastupitelstva obce předkládají čtyři možnosti řešení finanční situace obce:

1. Sjednání investičního úvěru ve výši 10.000.000 Kč;
2. prodej 30 ha zemědělských pozemků – předpoklad zisku 10.500.000 Kč;
3. prodej 20 ha zemědělských pozemků – předpoklad zisku 7.000.000 Kč plus sjednání investičního úvěru ve výši 3.000.000 Kč;
4. prodej 15 ha zemědělských pozemků – předpoklad zisku 5.250.000 Kč plus sjednání investičního úvěru ve výši 5.000.000 Kč.

Dále materiál nabízí vzhled do aktuálních a očekávaných obecních prostředků, příjmů a závazků. Později, na zasedání zastupitelstva, se ukáže, že údaje nebyly úplné a že možnost řešení

nebyla poptána u více než dvou bankovních institucí.

1. října 2024

Na další dotazy z řad zastupitelů po:

1. preventivních krocích vedení obce,
2. formě a časové ose odčerpání,
3. informacích o napadených účtech, např. jestli bylo zřízeno svolení k inkasu, limity pro pohyby na účtu, násobné autorizaci plateb, a 4. jestli byla u KB podána reklamace; starosta obce odpověděl, že „celý případ řeší Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, odbor hospodářské kriminality...“, a že „probíhá trestní řízení, [proto] žádné informace do jeho skončení nemohu poskytovat“.

7. října 2024

Žádost o koupi šesti pozemků o výměře 16 ha původně zamýšlené jako prodej jedinému zájemci, podalo dalších sedm subjektů, bod 6 je tedy změněn na návrh vyhlášení soutěže o nejvýhodnější nabídku za podmínek obsahujících zaslání nabídky na úřad „v uzavřené obálce“.

9. října 2024

Již od rána nacházejí obyvatelé obce Horní Stropnice a jejích částí na plakátovacích plochách, autobusových zastávkách a vývěsních skřínkách amatérsky zhotovené plakáty „NEPRODÁVAT – NESMĚŇOVAT“.

Šest vybraných pozemků v těsném sousedství obce Horní Stropnice navržených k prodeji.

9. října 2024

Zasedání Zastupitelstva obce se účastní 14 zastupitelů a 45 občanů. Starosta obce sdělil, že odčerpání prostředků zjistila správkyně rozpočtu pí. Staňková. Dále shrnul, že k 16. 9. měla obec na účtech 4.421.920 Kč, předpokládané příjmy celkem jsou 13.465.800 Kč, a že závazky obce se konce roku 2024 činí 15.684.499 Kč, z toho: 9.934.499 Kč na dostavbu hasičské zbrojnice; 4.500.000 Kč na mzdy zaměstnanců; 950.000 Kč na vybavení zubní ordinace; 300.000 Kč na výměnu oken a dveří v obecních bytech.

Předseda finančního výboru potvrdil, že podklady prodiskutoval s hlavní účetní pí. Tomáškovou a že „opravdu došel k závěru, že obec nemá dostatek financí k pokrytí závazků do konce roku“.

Po námitce zastupitelky Raabové, že podle těchto údajů bude koncem roku 2024 zůstatek na účtech obce zhruba dva miliony plus předpokládané příjmy z nájmu a prodeje palivového dřeva starosta doplnil, že pro zajištění provozu obce bude třeba ještě dalších sedm miliónů korun. Následovala výhrada, že za takto neúplných údajů je rozhodování o prodeji pozemků ukvapené a nejprve je potřeba předložit zastupitelstvu obce kompletní toky peněz obce.

V průběhu projednávání bodu 5 starosta obce přerušil zasedání zastupitelstva bez rozhodnutí o prodeji pozemků. O zamýšlené směně starosta obce v průběhu zasedání prohlásil, že „směny se projednávat nebudou“.

14. října 2024

Starosta svolal pokračování XIII. zasedání zastupitelstva obce na 23. 10. 2024 v 17:30 hod. opět v knihovně v Horní Stropnici.

16. října 2024

Vedení obce zaslalo zastupitelům obce přehled očekávaných příjmů a závazků od poloviny října 2024 do začátku roku 2025 a svolalo pracovní schůzku zastupitelů na pondělí 21. 10. 2024.

Příjmy podle tohoto přehledu činí:
Do konce roku 2024 11.113.647 Kč
Do konce února 2025 pak dalších 8.858.600 Kč. Se zůstatkem ke dni 14. 10. 2024 6.716.708 Kč pak finanční **zdroje** obce činí **26.688.955 Kč**.
Výdaje podle předloženého přehledu

obec očekává ve výši 20.286.666 Kč do konce roku, v lednu a únoru 2025 pak dalších 5.939.332 Kč včetně výdaje na nové vozidlo pro komunální služby, na které obec dostane dotaci výši 1.300.000 Kč z celkové ceny 2.300.000 Kč z MAS Růže. Celkově tedy **výdaje** obce do konce února podle předloženého přehledu činí **26.225.998 Kč**.

23. října 2024

Pokračování XIII. zasedání zastupitelstva obce a další diskuse o řešení finanční situace obce.

Zastupitelstvo obce všemi svými 15 hlasy schválilo uzavření smlouvy o půjčce 3 miliónů Kč se Sdružením Růže z. s. p. o.

SOUČASNÍ ZASTUPITELÉ OBCE HORNÍ STROPNICE

Rada obce (pět členů
zastupitelstva):

Starosta:

Václav Kučera

Místostarosta:

Ing. František Vaněček

Hana Valentová

Mgr. Vít Golombek

PaeDr. Jaroslav Baláš

Petra Dvořáková

Ing. Václav Kalvas

Michal Kusák

Václav Mikšovský

Ing. Václav Příbyl

Ing. Marcela Raabová, Ph.D.

Mgr. Michaela Šuplerová

Kamil Veselý

Václav Vlk

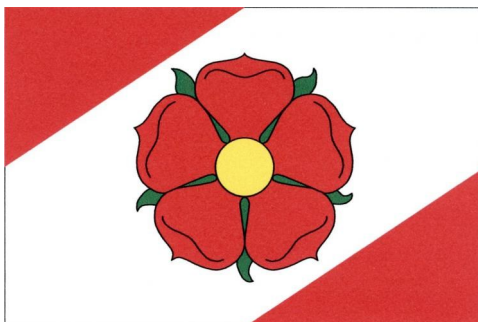

V diskusi zazněla mimo jiné poptávka po zápisech z revizí a kontrol zabezpečení počítačové sítě obce. Starosta obce odpověděl, že obec mnoho let spolupracuje s panem Trkolou, radní Valentová ujistila, že faktury obec řádně platí. Starosta ovšem sám „žádné zápisy nemá“, ale z vedení obce zaznělo, že s panem Trkolou bude možné se na příštím zastupitelstvu setkat a správce sítě na otázky veřejnosti odpoví.

Z řad veřejnosti během jednání několikrát zaznělo volání po omluvě za způsobenou škodu a přijetí politické odpovědnosti za ni, obojí zůstalo zatím nevyslyšeno.

V době uzávěrky Občasníku je situace stále předmětem vyšetřování odboru hospodářské kriminality policie Jihočeského kraje, vyšetřovací verze jsou podle mluvčího PČR dvě: kybernetický útok a zpronevěra. Účastníci trestního řízení, včetně inkriminované bankovní instituce, jsou vázáni mlčenlivostí. Na rozuzlení případu, tedy pro sdělení jak se z obecních účtů u Komerční banky ztratila pětina rozpočtu obce, kdy – jestli – budou peníze vráceny nebo kdo nese za situaci, případně jejich ztrátu, zodpovědnost, si tedy ještě musíme počkat.

– red –

V roce 1987 jsem pracovala v Akademii věd na doktorátu z hydrobiologie, k tomu

jsme s mým prvním manželem

Jirkou Nedomou pečovali o dvouletou dceru a ještě zakládali dětský turistický a ochranný oddíl na česobudějovickém sídlišti Máj, kam jsme se tehdy nedávno předtím přestěhovali z Prahy.

Proto když nám Jirka Kopáček, kolega v Ústavu krajinné ekologie původem z Ledenic, znepokojeně vykládal o chystané regulaci části koryta říčky Stropnice (a přilehlého Trhvosvinenského potoka), která měla zahrnovat zasypaní původního koryta mezi Tomkovým mlýnem a Borovany a jeho náhradu umělým kanálem, byla jsem sice našťavaná, ale zdaleka ne jistá, zda mi čas dovolí se tím zabývat. Celá akce byla však natolik do nebe volající, že mi to nakonec nedalo a rozhodla jsem se, že se regulaci pokusím zabránit. K řece Stropnici jsem měla také osobní vztah, naši chalupu v Ostrolovském Újezdě, jen pár kilometrů po proudu od Borovan.

Nejprve jsem se snažila o chystané akci zjistit co nejvíc. Ukázalo se, že podivný plán byl plodem tehdejší legislativy, která – což bylo vlastně i sympatické – chránila zemědělskou půdu. Ne ovšem tak, že by stavby na zemědělské půdě nedovolovala. Místo toho požadovala tzv. *náhradní rekultivaci*. Jinými slovy, za každý hektar zemědělské půdy, která se ocitla pod příkrovem betonu či asfaltu, bylo třeba někde získat půdu novou. Tehdy se zahajovala stavba jaderné elektrárny Temelín a předmětem náhradní rekultivace za kvalitní ornou půdu, kterou elektrárna zabrala, měly být zemědělsky nevyužívané louky právě kolem řeky Stropnice.

1. 11. 1987: Čerstvě zregulované koryto Stropnice neustálo první velkou vodu.

Čím víc jsem do věci šfourala, tím podivnější se zdála: zasypat meandrující říčku, odvodnit přilehlé zamokřené louky, přitom zemědělci o půdu velký zájem neměli. Akce byla extrémně finančně náročná, znamenala by likvidaci ohrožených druhů rostlin a živočichů, ohrozila by více než stovku studní a dokonce, jak mi prozradil Ing. Jan Pařízek z JIVAKu (Jihočeských vodovodů a kanalizací), také rezervoár velmi kvalitní podzemní vody.

Jak jsme bránili Stropnici

Hodně lidí mělo proti chystanému projektu námitky, ale bylo jasné, že se bojí ozvat. Akci aktivně prosazovalo hned několik důležitých institucí:

Odbor lesního a vodního hospodářství

jihocheského KNV (Krajského národního výboru), dále správce toku Povodí Vltavy, Hydroprojekt, Agroprojekt, Oblastní meliorační správa a mnohé další, a v neposlední řadě také krajský výbor KSČ (Komunistické strany Československa). A to bylo zásadní, protože krajský výbor v kraji tahal za úplně všechny nitky. Přesto jsem se o akci snažila informovat a hledat spojení.

Pak mi nahrála náhoda. Do Ústavu krajinné ekologie, kde jsem pracovala, přijel na podzim 1987 celý autobus ekologických novinářů. Rozsadili se v auditoriu a RNDr. Jaromír Pospíšil, CSc., ředitel ústavu, asi moc nevěděl co s nimi. Co vlastně dělá Ústav krajinné ekologie pro přírodu? Tak mě nečekaně povolal, abych jim něco řekla o Stropnici. Měla jsem trému, ale se zaujetím vyličila celou kauzu. Protože v tom roce začínala v Sovětském svazu tzv. perestrojka [série politických a ekonomických reforem během 80. let 20. století pod vedením tehdejšího generálního tajemníka Komunistické strany Sovětského svazu Michaila Gorbačova, pozn. redakce], i naše média se nadechovala ke svobodnější existenci. Po přednášce se kolem mě novináři jen rojili a hned jsme s Martinem Sluněčkem domluvili televizní pořad o Stropnici a články do celostátních deníků Lidová demokracie a Svobodné slovo.

Byla jsem nadšená, ale objevily se potíže. Lidé, kteří mi leccos řekli soukromě, nebyli vždy ochotní vystoupit před kamerou. Honza Pařízek ovšem statečně k vystoupení svolil. Vstoupil kvůli tomu do Českého svazu ochránců přírody a hovořil, oděn do zelené bundy, o ohrožení artéských vod chystanou stavbou, protože za JIVAK by vystoupit nemohl. V pořadu figuroval i JUDr. Svatomír Mlčoch, ekologický právník, který tehdy pracoval v Krajském středisku památkové péče a ochrany přírody (KSSPPOP), za kterým jsem si asi tak jednou týdně chodila kvůli Stropnici vylévat srdce. Já sama jsem měla štěstí – náš ústav mi prozatím v akcích nebránil. Snad proto, že vedení Československé akademie věd bylo v Praze a tak se náš ústav krajských komunistů tolik obávat nemusel. Bála jsem se však, že mi dceru nevezmou do školky. Nakonec proklouzla, možná pomohlo, že nesla příjmení po manželovi.

Pořad se odvysílal v televizi, pak 31. října 1987 vyšel článek Martina Denemarka ve Svobodném Slově a 15. ledna 1988 i můj článek „Stropnice: Mnoho otázek a vykřičníků“ na první stránce nedělní přílohy Lidové demokracie. O několik týdnů později uveřejnila Lidová demokracie ohlasy čtenářů, vesměs kritické k chystaným úpravám. Nejceněnější asi bylo vyjádření městské organizace Československé strany lidové v Borovanech. Dnes si málokdo umí představit, kolik bylo k takovému dopisu, který mohl vyvolat nemilost krajských mocipánů, třeba odvahy. Nacházela jsem další spojení ochotné vystřelit krk a jít proti proudu. Například Ing. Hlásek CSc. z Výzkumného ústavu pro zúrodnování zemědělských půd zpochybnil funkčnost chystaných rekultivací a kamarádi botanici psali odborné články o cenných ekosystémech, které po rekultivaci vezmou za své. O Stropnici se začínalo vědět celostátně.

Byli jsme ale stále v menšině a protistrana se šikovala k protiútok. KNV i tajemníci krajského výboru KSČ reagovali v tisku na naše články. A v březnu 1988 jsem dostala pozvánku od KNV “na jednání orgánů a organizací, které zajišťují náhradní rekultivace v povodí řeky Stropnice”. Mělo se konat v Nových Hradech. Spolu se Svátou Mlčochem, botanikem Otou Rauchem a Františkem Urbanem z KSSPOP jsme se tam tedy vydali. Vzpomínám si, že jsme na jednání šli Stalinovou ulicí (ano, ještě v roce 1988 byla v Nových Hradech Stalinova ulice) a jednání skutečně stalinské časy připomínalo. Zasedací místnost byla plná, vše působilo inscenovaným dojmem. Pod taktovkou Ing. Pavla Koláře z KNV vystupovali jeden po druhém vyvolaní zástupci nejruznějších institucí s tvrdými výpady proti mé osobě a proti Českému svazu ochránců přírody, který celou dobu za Stropnici bojoval a zastřešoval její odpůrce. Prý ničemu nerozumíme, naše požadavky na šetrné pročištění koryta nejsou reálné, chceme zachovat *status quo* včetně periodických záplav... A 30. března vyšel celostránkový článek v Jihočeské pravdě, krajské období Rudého práva, ve kterém byla reportáž z uvedeného jednání, která shrnovala názory jen jedné strany – té jejich. Článek měl titulky „Jednoznačné ano“ a v podtitulku stálo: „Cílem není polemika, ale reálné a správné řešení“. Článek odsoudil „subjektivní a jednostranné názory jednotlivců“, i když mě osobně nejmenoval. Přesto jsem z toho neměla dobrý pocit. Do ústavu za mnou přijel neznámý pán a radil, ať nejdu proti krajskému výboru KSČ. On že se jim také znelíbil a výsledkem byl vyhazov z práce. Nikde v jižních Čechách ho nesměli vzít. Našel zaměstnání až v Praze a musel léta dojíždět.

A jak to bylo dál? Nevzdali jsme to. V našem úsilí pomohla i velká voda, která v listopadu 1987 poničila čerstvě polovegetační tvárnice v již narovnaném korytě Stropnice mezi Novými Hradky a Byňovem. Propagovaná ochrana proti povodním se nekonala. V létě 1988 o tom vyšel velký článek v Mladé frontě s našimi fotkami. O věci jednaly na náš podnět komise prezidia Československé Akademie věd. Psali jsme na Českou vodohospodářskou inspekci, na KNV, na Výbor lidové kontroly.... korespondence z té doby mám plný šanon (vůbec nechápu, jak jsem to stíhala; podpora manžela byla ovšem stěžejní, bez ní bych to nedala). Konala se různá jednání a prosadili jsme další hydrogeologický průzkum. Realizace záměru se odsouvala. Na delší dobu ji zablokoval muž s biblickým příjmením Mojžíš. Pracoval tuším na stavebním či vodohospodářském odboru Okresního národního výboru. I když byl pod obrovským tlakem, odmítl dát jedno stěžejní razítko.

Na jaře 1989 mě skutečně vyhodli z práce. Nevím, zda to bylo kvůli Stropnici. Hříchů jsem měla víc, například jsem sháněla podpisy pod Několic vět [dokument z pera hnutí Charta 77 požadující mj. propuštění politických vězňů a zrušení práva na shromažďování, pozn. redakce].

A pak přišel listopad 1989 [období, kdy v mnoha státech střední a východní Evropy vyvrcholil proces pádu komunistických režimů, pozn. redakce].

Projekt náhradní rekultivace Stropnice okamžitě zmizel v propadlišti dějin. Jeho nejurputnější prosazovatel Ing. Pavel Kolář nás pak s Honzou Pařízkem pozval na jednání, kde se s úsměvem plánovalo šetrné prohloubení meandrujícího koryta – přesně tak, jak jsme je celou dobu prosazovali. Netuším, zda se uskutečnilo. Ale Stropnice se i dnes klikatí ve svém původním korytě. A to mi dělá radost.

Nad'a Johanisová

Foto: archiv autorky

1.11. 1987: Autorka s dcerou u čerstvě zregulované Stropnice u Byňova.

Poznámka redakce:

V letech 2012 – 2014 byla řeka Stropnice v úseku Tomkův mlýn – Údolí u Nových Hradů revitalizována.

Projekt realizovalo Povodí Vltavy, s. p., celkové náklady přesáhly 12 milionů Kč, z nichž více než 10 milionů Kč přispěl Operační program Životní prostředí Evropského fondu pro regionální rozvoj EU.

Na fotografii níže vlevo je vidět stav řeky ve zmíněném úseku PŘED rokem 2012, kdy bylo koryto v délce asi 6 km napříměno a vybudováno do klasického lichoběžníkového tvaru s kapacitou Q5 místně dosahující až Q20, dno a břehy byly opevněny polo vegetačními tvánicemi. Na fotografii vpravo je pak stav koryta řeky Stropnice PO rekultivaci, tj. po roce 2014.

Zdroj: Sborník z konference *Vybrané problémy ochrany přírody a krajiny a možnosti náprav s využitím evropských a národních dotačních programů, kterou v roce 2015 pořádala Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky za přispění výše zmíněného Evropského fondu pro regionální rozvoj.*

Stav koryta řeky Stropnice v důsledku regulací prováděných v osmdesátých letech 20. století.

Stav koryta řeky po rekultivaci v letech 2012 – 2014.

Strípky z Domova pro seniory Horní Stropnice

V tomto čísle Vám přinášíme podzimní informace z našeho Domova.

Loučení s létem bylo už v téměř podzimním počasí, proto se tato akce nekonala na terase, ale ve společenském sále. Pro uživatele jsme připravili občerstvení a k tanci i poslechu zahrálo duo ReVa.

jak se dřív lidé bavili, jaké písně si zpívali, jak si dokázali po těžké práci zatancovat a zavýsknout. Na oplátku uživatelé s podporou aktivizačních pracovníků upekli pro účinkující tradiční koláče s mákem, tvarohem a povídky. Akce měla velice kladné ohlasy a všichni se skvěle bavili.

S podzimním pásmem pro potěšení duše k nám přijel páter Tomas van Zavrel.

V říjnu také proběhl v Domově, v rámci celorepublikového Týdne sociálních služeb, den otevřených dveří.

Naši uživatelé využili pozvání obce Horní Stropnice na setkání seniorů, kde byl prezentován projekt „Paměť národa“, do kterého jedna z našich uživatelek přispěla svým životním příběhem.

Přejeme všem krásný podzim a nastávající adventní čas!

Majka a Jan

Více informací o životě v Domově pro seniory Horní Stropnice získáte na našich webových stránkách www.domovstropnice.cz

Dne 5. října 2024 se odpoledne od 14.00 hod. konala oslava ke 120 výročí založení SDH ve vsi. Přes odložení pro špatné počasí se nepodařilo ani tentokrát vyprosit sluneční den. Bylo deštivo a poměrně zima. I když déšť nebyl tak intenzivní a občas přestal, na velkou návštěvnost to nebylo. Stan byl postaven a nejhorší nečas zachytil.

Jako první nás přivítal starosta místní malé organizace SDH p. Doležel

Oldřich. Pronesl pár vět a po něm p.

Vaněček František. Program byl zkrácen,

takže se představila pouze část hasičské

techniky z Horní Stropnice – auta. Přesto se

sešla parta lidí, kteří si to užívali a při hudbě

skupiny ALFA PLUS, která hrála hlavně

„fláky pro starý páky“ se hodně tančilo a zpívalo. Klobásky byly vynikající, pivo mělo správný říz, a když se zatopilo v kuželně i nečas zůstal za dveřmi a skvělé zábavě už nic nescházelo. Nakonec se nechtělo domů ani kapele.

Díky lidem, kteří se postarali o dobrý průběh, a díky sponzorům se akce vydařila.

A někteří si to budou pamatovat dlouho, protože těžká jsou rána o..... Děkujeme těm pár

lidem, kteří to zprostředkovali a přejeme jim hodně odvahy a štěstí do příštích akcí.

Plánované podzimní akce

Připravujeme se na nadcházející adventní období, kterému předchází příprava na „Dušičky“, které jsou pro nás neméně důležité. Společně připravíme dušičkové věnce a výzdobu na slavnostní mši s tímto obdobím spojenou. Dále oslavíme příjezd svatého Martina spolu s občerstvením a hudbou. Zahájíme sérii adventních koncertů a vystoupení. V prosinci nebude chybět mikulášská nadílka a celé období bude provázet výroba vánoční výzdoby, pečení cukroví, zdobení stromků, poslech koledí a společná setkávání.

Pro naše uživatele jsme v říjnu zprostředkovali vystoupení Národopisného souboru Doudleban. Soubor zpívá, tancuje a oživuje zvyky dávných předků, výhradně z Doudlebska. Uživatelům ukázali,

Za všechny zúčastněné **Marta Kotrčová**
Dlouhá Stropnice

O říjnovém dámském večeru

V sobotu 12. října se na Hojně Vodě uskutečnil další dámský večer. Sešlo se nás dvanáct, tedy docela početná společnost. Měly jsme totiž velmi zajímavého hosta, paní Martinu Pěknou, která se věnuje systemickým konstelacím.

U dobré kávy a čaje nás seznámila s podstatou a pravidly této terapeutické prožitkové metody, která pomáhá nacházet nová řešení složitých situací. Má smysl v případech, kde se dlouhodobě nedaří nahlédnout problematiku z úplně jiné perspektivy. Jiný náhled je vlastně velmi léčivý!

Protože nás bylo dost a měly jsme chuť si proces zkusit, rozhodly jsme se jednu konstelaci postavit. To se nám podařilo a nahlédly jsme i kousek paměti našeho kraje. Shodly jsme se, že si ze společně prožitého večera opět odnášíme obohacující zkušenost. To je cenné, a tak se těšíme – a srdečně zveme – na další společný čas!

Iva Blížencová
Paseky

Den vzniku samostatného československého státu oslavila Hojná Voda dvěma propojenými akcemi organizovanými spolkem Hojná 111.

Oslavy státního svátku 28.10. na Hojně Vodě

V pátek 26. října jsme měli možnost setkat se na vernisáži výstavy fotografií a artefaktů s titulem **Se lvem za svobodu** v prostorách Stojedenáctky. Vernisáži byla přítomna i sama autorka výstavy, historička a kurátorka z Regionálního muzea v Českém Krumlově Vladka Podaná i se svým záchranářským vojenským psem Timem.

Výstava je věnována československým bojovníkům za svobodu v době druhé světové války a v roce 2021 získala dokonce mimořádné ocenění Gloria musaealis. 14 panelů výstavy s trojjazyčnými texty a bohatou obrazovou částí si lze na Hojně Vodě 111 o víkendech (nebo jindy po domluvě) prohlédnout do soboty 23. listopadu.

Vernisáže se kromě autorky výstavy v dobových uniformách zúčastnili i Jan Ciglbauer a Jan Voráček, kteří přítomným nastínilí nejen dobu, které byla výstava věnována, ale díky dovezeným předmětům, dobové výzbroji a výstroji, i velmi konkrétní životní okolnosti vojáků československé armády za času druhé války. V neposlední řadě na vernisáž zavítal i Pavel Hamberger, vnuk hojnovodského rodáka, pplk. Františka Bindera i.m., který za

československý stát za války bojoval a padl v řadách britských Royal Air Force (RAF).

Slavnému rodákovi byla věnována také vzpomínková akce v pondělí 28. října, která započala svátečním zvoněním Zvonu setkávání. Slavnost pak pokračovala u pomníku vedle bývalé fary na Hojně Vodě, který byl odhalen před deseti lety, ke 100 letům od narození Františka Bindera v č.p. 24. Umístěn byl především díky Pavlu Hambergerovi a tehdejšímu zástupci ředitele ZŠ Horní Stropnice Vítu Golombkovi. Pan Hamberger u pomníku vzpomínal především na celý příběh rozplétání rodinné historie, při kterém se mu podařilo dohledat řadu zajímavých materiálů a fotografií (celou monografii Pavla Hambergera o Františku Binderovi si můžete přečíst při návštěvě Stojedenáctky nebo požádat o e-verzi v redakci Občasníku, pozn. redakce).

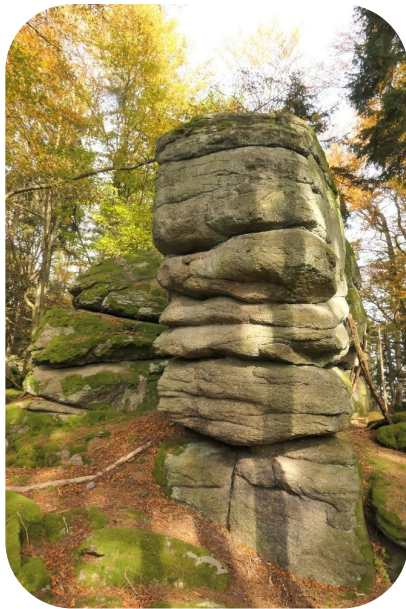
Je velmi potěšující, že se nás v pondělí na slavnosti sešlo téměř padesát a měli jsme tak příležitost seznámit se s pohnutým osudem hojnovodského rodáka, který svůj život položil za naši svobodu ve vzdušném prostoru nad Velkou Británií. Myslím, že se nám jeho příběh vybaví vždy, když budeme Hojnou Vodou kolem pomníku procházet nebo projíždět.

Alena Koukalová
Staré Hutě
Foto: Tomáš Hojda

Jsou místa, která musíte navštívit na podzim. Jedním z nich je Kuní hora. Mlha, mlha, studená, vlhká mlha. Natáhni ruku a neuvidíš vlastní prsty. A pak se nahoře něco zažlutí, jako by někdo vypustil kanárka. Tam někde je slunce a já půjdu za ním. Ze Starých Hutí přes kopec do nebe. Staré Hutě, taková tichá, maličká vesnička ztracená v horách. Takových je už málo. A při tom, jak rychle přibývá nová zástavba, už brzy nebudou žádné. Říkají tomu rozvoj.

Hora v mlze

Náhle se zvedl vítr a začal očesávat ty krásně zbarvené listy ze stromů. Nejen listí, ale i kouř z komínů sráží k zemi a bílý dým se plouží údolím. A já se ploužím na Kuní horu. Někdo jí říká postaru Písařka. Cestou nahoru objevím zbytky stavení. Stoupám královstvím kamenů, mímám obrovské balvany, spadlé kmeny, stromy spletené v nepřekročitelné překážky. Obdivuji mohutné buky. Jsou to staré stromy a leccos už zažily. Stály tu dávno předtím, než jsem se já narodila. Ty stromy tu byly první. Přechkaly vedra i mrazivé zimy. Některé už jsou bez listí a mezi jejich holými větvemi vypadají skály tajemně.

Z vrcholu Kuní hory žádný výhled není, ale o kus dál pod vrcholem se výhledy najdou. Připadám si tu jako na posvátné hoře Axis Mundi spojující zemi s nebem. Kuní hora sice není nejvyšší bod světa ani Novohradských hor, ale já tu mám pocit, že odtud můžu dosáhnout ke hvězdám nebo si pohladit duhu. A taky je tu ta posvátná mísa. Kdo ví, zda to není jedna z těch, co z ní keltové předpovídali děj věcí příštích. Dívám se do vody ve skalní míse a vidím jen můj trochu pokroucený obraz. Doufám, že takto moje budoucnost vypadat nebude.

Text a foto: **Renata Cábová**
Čížkrajice

Různice za povodní

Pravděpodobně jen dobří znalci Novohradských hor vědí, kde se nachází Různice. Jde o potok, pramenící v nadmořské výšce přibližně 982 m mezi severním úbočím Kamence (1072 m), nejvyšší hory české části pohoří a týmž úbočím jeho rakouského protějšku Schwarze Mauer (1071 m). Délka je nevýznamná, zhruba tři a půl kilometru, průtok za běžného počasí je velmi skromný. Různice pramení nedaleko státní hranice s Rakouskem a po zhruba 300 metrech tvoří v téměř celé své délce česko-rakouskou státní hranici. Vlévá se na rakouském území do nedávno zrozené Malše v nadmořské výšce 771 metrů.

První kilometr Různice směřuje k severozápadu a protéká relativně plochým údolím s rašelinnými smrčínami. Pak se tok v nadmořské výšce cca 900 metrů ostře obrací k jihozápadu a začíná prudce klesat. Na půlkilometru o více než 50 výškových metrů, na stometrovém úseku i o 20 výškových metrů. Běžný průtok je však velmi slabý a tak jen pozorný návštěvník, jdoucí přímo podél toku, si uvědomí, že bubláni, zurčení a pleskání vody v kamenném korytě upozorňuje na potenciální

peřeje a vodopády. K jejich naplnění dochází při velmi silných deštích; vzhledem k minimálnímu povodí je odtok velmi rychlý, takže jen pár chvil po bouři bývá pozdě jet se na vodopády podívat.

Záříjová povodeň dala známým návštěvníkům několikadenní šanci zažít různické vodopády při nejvyšším průtoku. V neděli 15. září, za deště a povodní dolů po proudů toků, se burácející vodopády Různice valily korytem i mimo ně a v tu chvíli byly plně srovnatelné s vodopády alpskými či známou rakouskou soutěskou řeky Ysper, nacházející se v našem pohoří na rakouské straně nedaleko od Dunaje.

Text a foto: **Robert Blíženec**
Paseky

Trénujeme, závodíme

V září nastoupilo do oddílu atletiky na 40 dětí, povětšinou již pokračujících z minulých sezón, ale přivítali jsme i nemálo nováčků. Jádrem dětí pochází z Horní Stropnice a okolních osad, několik dětí dojíždí z Nových Hradů, další jsou pak ze Žáru, Olešnice nebo z Leopoldova. Trénink se odehrává 2x týdně, starší pak mají ještě páteční trénink.

Dvacet nejambicióznějších sportovců se pravidelně účastní oficiálních závodů Českého atletického svazu, od září objeli již 5 závodů – v Jindřichově Hradci, Prachaticích, Táboře... A další závody je čekají. Největší hvězdou oddílu je Elis Domanská, která se stala krajskou přebornicí ve víceboji v kategorii mladších žákyň.

Oddíl pod vedením Luboše Šulisty pořádá i mimoatletické aktivity, například 28. října jsme vznik republiky oslavili společným výletem na Myslívnu. Děti si na takových výšlapech mimo jiné plní průkaz Novohradský horolezec rázítka z novohradských vrcholů.

Kateřina Sochová
Sportklub Hojná Voda

Při vydatných deštích v polovině září 2024 se vylily z břehů i potoky a říčky na svých horních tocích při obcích a osadách Stropnicka.

Voda se valila lesy i po loukách, zaplavovala silnice i studně. Podle sdělení velitele SDH Horní Stropnice bylo o letošních povodních 3 dny v terénu 12 mužů jednotky, kteří zasahovali u 28 událostí jako např. spadlý strom nebo vyproštění řidiče, který na zaplavené vozovce v Dlouhé Stropnici nerespektoval zákaz vjezdu a sjel ze silnice, dále plnili pytle s pískem jak v Podskalí tak v Rychnově u N.H. a monitorovali situaci.

Obyvatelé, kteří by se ocitli v nouzi mají volat tísňovou linku 112 nebo číslo 150 nebo starostovi

obce. Standardem v okolních obcích však byla průběžná komunikace z radnice prostřednictvím textových

zpráv a sociálních sítí. V Horní Stropnici je nutno vyzdvihnout aktuální zpravodajství prostřednictvím privátní skupiny Horní Stropnice na sociální síti Facebook, Adminovi skupiny díky!

Drakiáda na Olbramově

Dne 12. října se na Olbramově od 15:00 konal první ročník olbramovské drakiády.

Ze začátku se zdálo, že se moc účastníků neukáže, ale opak byl pravdou, což nás velice příjemně potěšilo. V jednu chvíli bylo na obloze až 25 draků, přičemž někteří se dokázali dostat i do slušných výšek. Překvapením byla nápaditost některých jedinců, kdy kupříkladu pouštěli draka i na rybářském prutu. Osobně se mi zdálo, že se baví chvílemi víc dospělí, kteří se touto zábavou vrátili do dětských let.

Připraveny byly pro děti různé hry za sladké odměny a medaile s diplomy za účast na drakiádě. Pro zpestření programu zde bylo k vidění letecké představení s motorovým akrobatickým modelem letadla.

Během celé akce bylo zajištěno občerstvení ve stanech, kde si také návštěvníci mohli sednout, v klidu se najíst, napít a odpočinout si.

V podvečer nám zahrála kapela Viking.

Za pořadatele akce chceme poděkovat všem zúčastněným, dále organizátorům a lidem kteří jakkoliv přispěli k této akci. Doufáme, že se líbilo a na příští rok se budeme opět těšit.

Text a foto: **Janek Dvořák**
Olbramov

Most ve Dlouhé Stropnici dvacetiletý

2. listopadu uplynulo přesně 20 let od předání rekonstruovaného mostu u kravína ve Dlouhé Stropnici. Pojdme si tuto stavbu i okolnosti jejího vzniku připomenout.

Původní most přes Stropnici sestával z několika velmi naddimenzovaných I profilů, na nichž byla položena vrstva železobetonových panelů a na ní ještě vozovka z asfaltbetonu, to vše ohraničeno rozbitým zábradlím z ocelových trubek. Kvůli velmi nízkému uložení nad hladinou (65 cm) museli dlouhostropničtí, především majitelé protějščího mlýna, při každém větším dešti stát na mostě a čistit průtočný profil od naplavenin. To obvykle nestačilo a voda se před mostem pravidelně vylévala z břehů. Prohloubení koryta nebylo možné; jednak by se odkryly základy pilířů, jednak těsně pod mostem je na dně Stropnice uložen elektrický kabel z blízké trafostanice do kravína.

Protože jsme měli poměrně čerstvou zkušenost s obnovou všech mostů v Tereziině údolí, nabídli jsme vedení obce i rekonstrukci tohoto mostu, jež akcentovala maximální možné navýšení průtočného profilu při zaručení nosnosti pro obvyklá vozidla hasičů, lesníků i zemědělců. Naše nabídka byla obcí přijata. Projektant Jan Černý navrhl ocelovou konstrukci ze šesti navzájem propojených IPE profilů 270 mm, na niž je položena dřevěná mostovka z tlakově impregnovaných borových hranolů 160 x 160 mm. Zábradlí bylo navrženo dřevěné, se svislými prvky. Ocelová konstrukce s dřevěnou mostovkou byla zvolena proto, aby skladba mostu byla co nejtenčí. Zůstala-li nová

vozovka v niveletě původní, bylo možné maximální průtočný profil navýšit o celých 60 cm, tedy prakticky zdvojnásobit! Boční opěrné zdi byly postaveny z místního kamene a vodostavebního betonu, část pak do gabionu, neboť se ukázalo, že na dně řeky uložený kabel pokračuje i pod vozovku. Před a za most jsme osadili nové kamenné patníky, navzájem propojené dřevěnou tlakově impregnovanou žerdí. Šlo o připomínku historických kamenných patníků, krátce předtím vytrhaných od silnice pod kaplí ve Dlouhé Stropnici. Před a za mostem byla položena nová asfaltbetonová vozovka. Během uzavírky byl veden ukázkový dialog s řidiči motorových vozidel i cyklisty, srozumitelné informační desky a oranžové šipky naváděly řidiče na objížděnou trasu již od Horní Stropnice, cyklisty a pěší okolo kaple.

Smlouva o díle byla podepsána 25. srpna, doba výstavby měla být do 30. listopadu, práce se zahájily těsně po prázdninách a již 2. listopadu bylo dílo předáno. Doba výstavby tak trvala pouhé dva měsíce, tedy srovnatelně s pozdější prostou výměnou dřevěných mostin, prováděnou však jiným dodavatelem. Za celých 20 let nebylo nutné provést jakoukoli opravu, kromě očekávané výměny dřevěného zábradlí a opakované výměny dřevěné mostovky, což je ale daň za nejtenčí možnou skladbu i za skutečnost že vozidla zde zatáčejí, a tak především nákladní vozidla a přívěsy s tandemovými nápravami mostiny poškozují více, než při přímé jízdě.

Tento 20 let starý příběh připomíná, že i nepatrná stavební firma dokáže zvládnout náročný úkol, dostane-li důvěru. Za zmínku stojí i cena rekonstrukce, dnes nemyslitelných 450 tisíc Kč bez DPH.

Robert Blíženec
Paseky

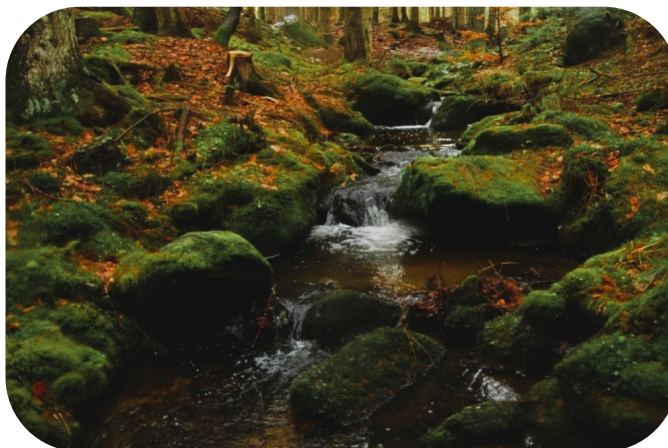
Největším vodním tokem pramenícím v Novohradských horách, tedy na českém území, je Svinenský potok. Všechny ostatní většinou známější řeky a potoky pramení v Rakousku.

Svinenský potok je délkou a povodím srovnatelný s Černou. Je dlouhý 30 km, povodí má nemalých 129 km², průměrný průtok v ústí je 0,85 m³/sec. Je také zřejmě největším tokem českobudějovického okresu, tedy z těch, které v něm pramení. Do Stropnice se Svinenský potok vlévá pod Komařicemi v Davidově tůni, možná nejpodivnějším soutokem jaký může být, oba toky tečou kolmo proti sobě. Svinenský potok má dva významné a krásné přítoky, potoky Klenský a Keblanský a je na něm u Trhových Svinů jediný suchý poldr v celém povodí Novohradských hor. Jakkoli bývá wikipedia dobrým zdrojem, v případě Svinenského potoka tomu tak není, uvádí mylné informace.

Svinenský potok pramení na západním úbočí Kuní hory.

Vzniká z mnoha malých ramínek, z nichž jeden byl vybrán a označen jako hlavní pramen, je ve výši 800 m n.m. A protože jsme v Čechách, tak to označení někdo odcizil. Nedaleko nad ním je, blíž Starým Hutím ve výši 835 m n.m., další vydatné prameniště, z nějž povstává druhý potůček, v mapě bezejmenný. Teče hlubokým Liščím dolem, mohl by se tedy jmenovat Liščí, ale také Kuní, neboť teče z úbočí Kuní hry nebo Písařský, protože to je jediné správné jméno té hory, Písařka.

Až před Hartunkovem se oba potůčky spojí. Je otázkou, který z nich má více vody, delší je rozhodně ten bezejmenný. V každém případě oba pramení na území obce Horní

Stropnice, tedy v okrese České Budějovice, a ne, jak je na wikipedii mylně uvedeno, okrese českorumlovském. Nicméně vzhledem ke kuriózní hranici krumlovského okresu, jehož území v jednom místě tvoří jen šíře cesty, tímto okresem oba potůčky chvíli protékají, ten oficiální asi 700 metrů, bezejmenný dokonce 1.700 metrů, aby pak až pod Hartunkovský rybník, to už po vzájemném soutoku, tvořil „Liščí“ hranici okresů.

Je dobře podívat se do mapy, tam je vidět že určení pramenSvinenského potoka není jednoznačné. Ještě přesvědčivější je ale cesta ze Starých Hutí k oficiálnímu

pramenu, protože při ní vysoko nad oficiálním pramenem přecházejete už v té chvíli daleko větší potok.

Kuní je vododárnou horou, pramení na ni ještě potok Bedřichovský. Mnohá počáteční koryta potůčků jsou tam umělá, příkopy cest a lesní strouhy. Oba potůčky, Svinenský i „Liščí/Kuní/Písařský“, jsou překvapivě horské a protékají krásnou a ne úplně známou krajinou.

Doporučuju výlet

z Hartunkova proti proudu jednoho z nich a návrat podél druhého.

Napadlo mě, že by redakce Občasníku mohla vyhlásit anketu na název toho dosud nepojmenovaného potůčku. I když bychom si možná měli být nejdřív jisti, který z obou je větší a přísluší mu tedy jméno Svinenský nebo jestli ho velkoryse necháme tomu menšímu, když už si na něj v Trhových Svinech zvykli, ale my budeme vědět, kde je pravda.

Milan Koželuh
Novohradské hory

A víte, ve kterých našich osadách byl, případně dosud je, provozován lyžařský vlek?

Nevíte-li nebo jste nikdy neslyšeli o „zaniklých vlecích“, přečtete si v příštím čísle Občasníku 21.

13. setkání heligonkářů a přátel lidové hudby v Rychnově u Nových Hradů

Vsobotu v Rychnově u Nových Hradů od 14 hodin na místním sále proběhl 13. ročník Setkání heligonkářů a přátel lidové hudby. A že to byl úspěšný ročník bylo jasně vidět na první pohled při vstupu na sál, kde si už ve 13 hodin nebylo kam sednout.

Tuto hudebně-kulturní akci pořádáme nejen jako přehlídku a soutěž harmonikářů, ale především jako možnost setkat se u muziky, zatancovat si a zazpívat. Podporujeme především děti ve hře na akordeon a jiné hudební nástroje.

Právě zde mají možnost zahodit stud před plným sálem lidí a ukázat svojí píli při hře na akordeon. Během odpoledne ještě nebyla nouze o tancování a k tomu nám hrála naše oblíbená kapela Flamendři.

Za Novohradskou renesanci bych ráda poděkovala všem našim členům, příznivcům a kamarádům za pomoc při přípravě, veselém průběhu a úklidu této akce. Počtem návštěvníků jsme se už podruhé překonali a děkujeme vám, hostům, za účast a všem za podporu při našich akcích, které nejsou pořádány komerčně (vstupné dobrovolné), nýbrž mají sdružovat lidi a udržovat tradici lidové hudby.

Za spolek Novohradská renesance
Michaela Šuplerová
Rychnov u Nových Hradů

Česko-rakouské hasičské cvičení prověřilo připravenost sborů z obou stran hranice k zásahu. Zároveň se stalo příležitostí pro setkání zástupců obcí Horní Stropnice a Moorbad Harbach.

V sobotu 19. října se poblíž hraničního přechodu Šejby – Harbach uskutečnilo společné cvičení jednotek SDH obcí Horní Stropnice, Benešov nad Černou, Harbach, Wultschau a Lauterbach.

Dobrovolní hasiči si vyzkoušeli, jak by probíhal zásah při požáru lesa v příhraničí, v těžko přístupných oblastech. Jedním z motivů pro uskutečnění tohoto cvičení byl i požár v Národním parku České Švýcarsko v roce 2022, který máme všichni v živé paměti a kde probíhala kooperace mezi hasičskými sbory z Čech a Německa

Od 16. hodin se poté v obci Moorbad Harbach konala příhraniční slavnost s názvem 35 let svobody bez hranic. Programem velmi kultivovaně provázal Thomas Samhaber a hned v úvodu vystoupili se svými proslovů zástupci obou partnerských obcí – za Harbach paní starostka Margit Göll, za Horní Stropnici pan starosta Václav Kučera. „Naše spolupráce se rozjela vstupem do Schengenu a myslím si, že jedním z nejúspěšnějších společných projektů je Via Verde. Všechna zastavení, která na Via Verde jsou, tak mají smysl a přilákalo to spoustu turistů jak do Harbachu, tak do Horní Stropnice,“ odpověděl starosta Kučera na otázku, co

považuje za největší úspěch

dosavadního partnerství. „Někdy to bylo náročné, někdy to proběhlo hladce, ale tu důvěru mezi sebou máme a za to jsem velice rád,“ doplnil.

Za českou stranu dále vystoupil pan František Štangel, zastupitel z Nových Hradů, který vyzdvihl dosavadní spolupráci obou obcí a zdůraznil důležitost nejen velkých, ale i všech drobných příhraničních projektů. Paní starostkou Göll byl následně oceněn také přínos paní Hermíny Mocové, coby koordinátorky společných projektů.

Ke slovu se dostali také zástupci jednotlivých hasičských sborů, kteří zhodnotili sobotní cvičný zásah. Ocenili rychlost komunikace i zásahu samotného a zdůraznili důležitost podobných cvičení i do budoucna. Návštěvníci slavnosti si mohli venku prohlédnout hasičskou techniku, která byla při cvičení nasazena a jejíž kvalita se blížila té, kterou používají profesionální hasičské sbory.

Závěrem oficiální části představili naši rakouští přátelé nově chystaný projekt s názvem Cesty míru. Bude se skládat z šesti stanovišť, dvou na české a čtyřech na rakouské straně. Každé z těchto míst bude věnováno jednomu tématu, které souvisí s problematikou míru a návštěvníci se zde budou moci nad těmito tématy v klidu zamyslet.

Zbytek slavnosti pak patřil volné zábavě a všichni zúčastnění si i tuto část náležitě užili.

Text a foto: **Tomáš Hojda**
Dobrá Voda

V neděli 17. listopadu si připomeneme 35 let od událostí, které udělaly definitivní tečku za komunistickým totalitním režimem a pomohly nám vykročit do společnosti vyspělých demokratických států. Konečně jsme se dočkali svobody, po které jsme tolik toužili.

Ano, euforie listopadu 1989 byla jasnou známkou toho, že nastalo něco, co jsme opravdu většinově chtěli. Po 35 letech u mnohých lidí nastává rozčarování. Nešlo všechno tak krásně, jak jsme si naivně představovali, ale pořád máme demokracii a svobodu a to je hlavní. Demokracie, tj. možnost svobodné volby, jak bude spravován náš stát, naše obec, náš kraj, je pevně spjatá se svobodou. Jedno bez druhého nemůže existovat. Jenže demokracie a svoboda

sebou nesou i osobní a společenskou zodpovědnost.

Mnohdy slyším „a k čemu mi ta svoboda je, když nemám peníze na cestování“. Ale přece svoboda není jen o tom, že můžu jet někam k moři. Svoboda je o tom, že svobodně rozhoduji, co budu dělat, jaký život budu žít. Už o mě nerozhoduje uliční či osadní výbor. Můžu třeba i pracovat u sousedů v Rakousku, nebo si založit vlastní živnost. Můžu si našetřit na letenku a odletět sbírat jablka na Nový Zéland, zdokonalit se v jazyce a pak to uplatnit při další práci. Děti můžou získat stipendium na studium v zahraničí, můžou si vybrat, co chtějí studovat, jakou práci chtějí dělat a nikdo nehledí na kádrový profil jejich rodičů. Dokonce máme právo se rozhodnout nepracovat, za což si ale každý nese své následky. Svoboda je ale i o tom, že můžu říct svůj názor, volím dle vlastního uvážení, případně se i můžu rozhodnout, že nebudu volit vůbec. Můžu kontrolovat, jak funguje moje obec či celý náš stát.

Naše demokracie je ještě relativně mladá, i když se zdá, že 35 let je dostatečná doba. A jak vidíme kolem sebe v Evropě, pořád, je to velmi křehká záležitost. I přes všechna příkoří, která máme pocit, že se nám dějí, važme si ji a pořád si připomínejme, jak je důležitá. Proto si vás dovoluji všechny pozvat na vzpomínkovou akci **v neděli 17. listopadu 2024.**

Setkáme se od 13 hod. v komunitním centru Hojná 111 (vzpomínka na 17. listopad 1989 - promítání dokumentárních filmů, tematická hudba), pak zazvoníme na Zvon setkávání a vydáme se na průvod do Horní Stropnice.

V 17 hodin u kašny v Horní Stropnici si připijeme punčem, na svobodu, vyslechneme pár vzpomínkových projevů, zapálíme svíce a zazpíváme hymnu.

Možnosti dopravy hromadnými prostředky:

12:05 - 12:15 autobus z Horní Stropnice na Hojnou Vodu – 18:50 - 19:00 autobus z Horní Stropnice na Hojnou Vodu

Pro zajištění občerstvení na Hojně 111 (formou oběda) a na náměstí (punč, koláče) prosíme aspoň o orientační nahlášení účasti do 10.11.2024 na mail **listopad17@centrum.cz.**

Ve spolupráci se spolkem Hojná 111 zve **Ivana Popelová**
Chlupatá Ves

Větrné elektrárny v okolí Horní Stropnice ano nebo ne? A jaké?

Sekce majetková Ministerstva obrany, odbor ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, dne 4. 7. 2024 odeslala obci Horní Stropnice „nesouhlasné vyjádření“ k její žádosti o vyjádření k investičnímu záměru „Výstavba tří větrných elektráren o celkové výšce 211 m nad okolním terénem v k.ú. Rychnov, Konratice a Svěbohy. „Plánované větrné elektrárny by svojí celkovou výškou 211 m nad terénem narušovaly konkrétně ochranné pásmo primárního radaru České Budějovice. ... Po provedení výpočtu možné celkové výšky větrných elektráren v zákrytu jiné překážky bylo zjištěno, že výška elektrárny V2.... (Svěbohy) by mohla být max. 197 m“.

Na dotaz, položený obci dle zákona č. 106/1999, odpovídá místostarosta František Vaněček takto: „... obec výhledově vytipovala tři lokality.... Prozatím byl schválen ke stavbě pouze pozemek v k.ú. Svěbohy ve vlastnictví f. SOHORS s.r.o. nebyl prozatím posuzován záměr (zásahu do krajinného rázu, pozn.red.), nebyly učiněny žádné kroky k výběru dodavatele... i ošetření vztahů mezi dodavatelem, obcí a majitelem pozemku ... a nebyla podepsána žádná smlouva s dodavatelskou firmou, jelikož neproběhlo výběrové řízení“.

Při jednání ZO dne 23. 10. starosta obce uvedl, že rada obce se pouze informovala na ministerstvu obrany, zda by výstavba elektráren dávala smysl do budoucna (zastupitel upozornil, že do zápisu z rady se to nedostalo), armáda se vyjádřila, že by to bylo možné na pozemku u Svěboh, kde „dali výšku elektrárny a o ničem jiném se nejednalo a nejedná“. Bylo přislíbeno informovat veřejnost, pokud by se situace změnila.

Optické kabely na dvojí způsob

V celém katastru obci, a při domluvě s majitelem i přímo do nemovitostí, budou pokládány optické kabely. Firma CETIN, která od firmy O2 převzala všechny kabeláže, standardně nabízí vedení obcí jednu ze dvou technologií: vyfrézování a mělké položení kabelu, tzv. microtrenching [čti mikrotrenčink] a pokládku standardním výkopem. Obě metody jsou hrazené ze státního rozpočtu, rozdíl je ve spolehlivosti a záruce za odvedenou práci. Zatímco microtrenching je zdánlivě snadný a přímočarý, jeho použití není vhodné do oblastí, kde se během roku výrazně střídají teploty prostředí a podmínky, protože tím dochází k posuvům půd a tím k častým přerušení kabelů, jejichž opravy jdou do nákladů obce. Oproti tomu pokládka kabelů do větší hloubky pomocí standardního výkopu je sice pracnější a znamená dočasně rozkopanou obec, ale firma, která jej provádí poskytuje na práci a neporušenost kabelů dva roky záruku a do větší hloubky položené kabely jsou dlouhodobě méně náchylné k narušení.

Starosta obce uvedl, že s firmou CETIN o technologii, které bude použito v katastru obce dosud nejednal. Zastupitelka Raabová

navrhuje, aby obec při jednání s firmou CETIN požadovala prioritně používat výkopovou technologii pokládky.

Nová cesta k rybníku U Váchů

Začátkem října navezlo několik velkých nákladních aut na obecní pozemek p. č. 2731 v k. ú. Dlouhá Stropnice

množství netříděného stavebního odpadu. Šlo o cihly různých druhů, pálené i betonové, plné i duté, železobetonové bloky, překlady a sloupky, kusy betonu prostého, plastové fólie, hadice, roury a trubky, dřevěné palety, slámu, hlinu a elektronické zařízení. Současně se na místě objevil velký pásový bagr bez firemního označení a začal skrývat zhruba třímetrový pás ornice ze sousedního obecního pozemku p.č. 2798, který je v katastru nemovitostí veden jako ostatní plocha/ostatní komunikace. Skrývka pokračuje i na pozemcích 2731 a 2736 směrem k novému rybníku U Váchů. Do

vytvořeného kufru začal bagr stavební odpad ukládat, rovnat a „homogenizovat“ jej svými širokými pásy. V té době se o tento případ začala zajímat Česká inspekce životního prostředí a provedla šetření na místě.

Na zasedání zastupitelstva obce odpověděl starosta obce, že jde o přímo zadanou práci; dodavatelem je 1. Jihočeská zemědělská A s.r.o. a materiál tato firma také naváží. Celkové náklady stavby jsou asi 340 tis. Kč a obec se o ně

s "První jihočeskou" podělí, protože cestu budou užívat obě strany. Dále starosta obce sdělil, že o použití stavebního odpadu ví, viděl fotografie a poskytl součinnost České inspekci životního prostředí, a že ve stejné spolupráci mají být stavěny i další cesty „u brodu (a) na Vyhlídky, polní cesty, kde jsou aleje“.

Výsledek takové spolupráce není stejně výhodný pro obě strany: dodavatel se zbavuje stavebního

odpadu, který by standardně musel za úplatu ukládat na skládku nebo jej nákladně recyklovat, a za to dostává zapláceno z obecního rozpočtu. Obec za úplatu získává zpevněné cesty ovšem nestandardní kvality, postavené ze stavebního odpadu.

HOSTOVNA: Prostor pro Setkávání Sousedů napříč Věkem a Zájmy

Mám to tady ráda! Přírodu, historii, lidi... 10 let mě ten kraj nepřestává udivovat, překvapovat, ale hlavně bavit a těšit.

Důvodu bych vyjmenovala určité sto, ale kdyby se mě někdo ptal na nejdůležitější, mezi prvními třemi bych řekla: DOBRÉ SOUSEDSTVÍ.

„Dobrá sousedství jsou místa, kde se daří vytvářet přátelskou a proaktivní atmosféru. Na prvním místě zde stojí vztahy, vzájemná podpora a aktivní zájem o své okolí spojený s touhou uchovávat to dobré, co zde existuje, a měnit to, co nefunguje. Dobrá sousedství nejsou jen o tom, že se lidé navzájem znají jménem, ale jdou hlouběji směrem k aktivní spolupráci. Nebojí se postavit za obranu společného zájmu a dokáží táhnout za jeden provaz ve chvíli, kdy se děje něco nepříznivého. Neznamená to ale, že v dobrých sousedstvích neexistují konflikty, daří se zapojovat všechny od batolat až po stoleté a každé jednání skončí úspěchem. To, co je odlišuje, je fakt, že zde kreativita a snaha přispívat k obecnému dobru převládá nad pasivním odevzdáním a nechutí nefunkční věci měnit.“ (Nadace Via)

Domnívám se, že velmi cenné pro rozvoj vztahů a vazeb je možnost se potkávat, společně tvořit a trávit čas. Tak za podpory mnoha skvělých, aktivních lidí vznikl nápad vybudovat společný prostor, “komunitní klub”. Zatím mu říkáme Hostovna. S požehnáním pana ředitele základní školy Tomáše Rolínka bude využívat některé z místností školy. Chceme ho tvořit spolu a pro sebe. Jako jeden z prvních kroků proto vznikla facebooková stránka “Hostovna”, která může v začátcích posloužit jako komunikační platforma. Bude přínosné, pokud vyjádříte svůj názor, vznesete návrhy, podněty, nápady.

Kateřina Kurz
Hojná Voda

KNIHOVNA

v Horní Stropnici

Vážení čtenáři, knihovna je dočasně uzavřena ze zdravotních důvodů. V rámci možností bude knihovna otevřená minimálně jednou za 14 dní. Informace o datu a čase, kdy bude otevřeno, budou zveřejněny na vývěsní desce a na dveřích knihovny. V případě potřeby mě můžete kontaktovat na tel. 724 832 826.

Děkuji za pochopení.

Lucie Blehová

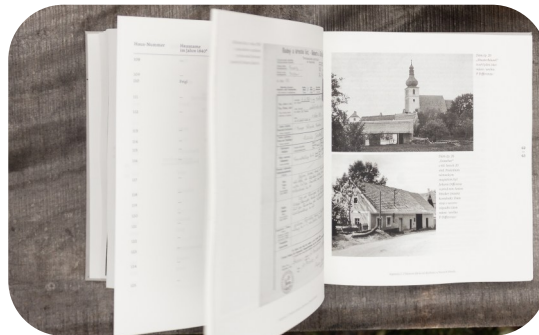
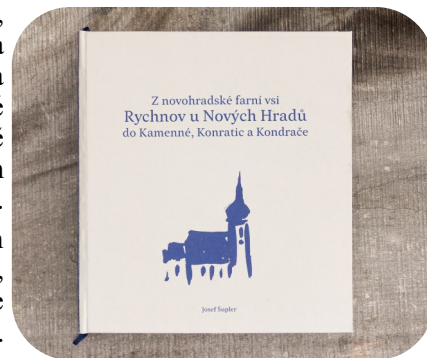
MK Horní Stropnice

(pro aktuální změny sledujte vývěsku nebo si zavolejte 386 327 122)

Kniha Z Novohradské farní vsi Rychnov u Nových Hradů do Kamenné, Konratic a Kondrače je již k dostání v knihkupectví paní Havlové

v Českých Velenicích, v budějovickém knihkupectví Duha a v Karmelitánském knihkupectví na Sadech, rovněž v Budějovicích, a také v malém knihkupectví a obchodě s dekoracemi u Černých v Trhových Svinech.

K mání je rovněž v informačních centrech na Nových Hradech, v Borovanech, v Trhových Svinech, v Benešově, ale nikoli v Horní Stropnici.

Autorem knihy je rychnovský rodák Josef Šupler, autorem obálky a grafické úpravy knihy rovněž rychnovák Mikuláš Vinař. Kniha byla nominována na prestižní Šumavu Literu a má také německou verzi.

Rozhovor mezi autorem a grafikem této jedinečné knihy vskutku chystáme – do lednového čísla Občasníku!

Redakce Občasníku pro 21 obcí a osad Stropnicka

Vám s blížícím se koncem roku přeje
veselé Vánoce a šťastný celý rok 2025.

Děkujeme za Vaši neutuchající přízeň a podporu!

Občasník pro 21 obcí a osad Stropnicka vydává Hojná 111, z.s.

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod číslem MK ČR E 24516

Redakce: Klára Matoušková, Tomáš Hojda, Robert Blíženec, Lucie Blehová. Ilustrace: Anna Vosolsobě

E-mail a adresa redakce: obcasnik@hojna111.cz; Hojná Voda 111, Horní Stropnice 373 35; tel: 774848487

Sazba a tisk: Tiskárna Protisk České Budějovice.

Autorské příspěvky nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce.

Uzávěrka příštího čísla pro leden a únor 2025 je koncem roku 2024. Vychází 6x do roka nákladem max. 750 ks, a elektronicky.

